Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

3. Aarg. Nr. 9. Den 1. Februar 1854. Priis: 6 ß pr. Expl.

Til de Hellige i Skandinavien.

Kjøbenhavn den 25de Jan. 1854.

Mine kjere Brødre og Søstre! — Det forekommer mig som om Tiden endeligen var kommet da ogsaa jeg skulde skrive en Epistel til eder; og det glæder mig at kunne sige til at begynde med, at jeg gjør det med Glæde; thi jeg er glad paa eders Vegne, fordi jeg seer og forstaaer at det staaer vel til med eder, uagtet eder er vederfaret adskillig Prøvelse.

Vidende forvist at Herren har Behag i Ydmyghed og Hjertens Eenfoldighed, vil jeg ogsaa i dette Stykke stræbe at behage ham, og, som den, der selv ikke er "lærd," beflitte mig paa at skrive saaledes, at den Ulærde kan forstaa det, vidende at de Lærde kan forstaa det alligevel, om de vil.

Efter Guds uransagelige Villie blev jeg kaldet, og udsendt til dette Land for at tjene Menneskene i vor Herres Jesu Christi saliggjørende Evangelium tilligemed os elskelige Erastus Snow, som var den, der grundlagde Jesu Christi Kirke i disse Lande i disse sidste Dage. Jeg glæder mig ofte ved at høre eder tale vel om ham, idet I ihukommer hans Møie og paaskjønner hans Arbeide, hvis Frugter I nu høster. Guds Tjenere behøver Trøst, og den har de, naar de seer god Frugt af deres haarde Arbeide. Jeg siger "haardt," — ja, det er haardt efter menneskelig Viis: at blive kaldet uforvarendes, og sendt bort paa ubestemt Tid fra det kjere Hjem, uden Penge til at reise for, at forkynde Menneskene den Sandhed, som alene kan frelse deres Sjæl fra Helvede; og da lide Bespottelse og Forfølgelse og see den store Mangfoldighed af disse, om hvilke det er skrevet, at de blev skabt i **Guds Billede,** at see dem, siger jeg, vende sig bort med Ligegyldighed og Foragt fra Herrens Sendebud, som han sender til dem med Indbydelse til hans himmelske Rige og Salighed. O hvor sande er ikke Prophetens Ord, at Mørke skulde skjule Jorderige og Dumhed Folket!" — Hvor blinde, hvor dumstolte, hvor dumdristige Menneskene er! De vide ikke, at de er under Indflydelse af det Uhyre, som er Ophav til al Synd og Elendighed, saalænge de ikke beviser Lydighed mod deres Skaber og træder i Sønnens Fodspor. Men vi, mine Elskelige, skulle arbeide paa vore Medmenneskers Frelse i al Ydmyghed, Enfoldighed og Kjerlighed efter vor Guds Befaling og den Hellig-Aands Veiledning og med al Flid, og ikke

lade Sorg over Verdens Ugudelighed bemægtige sig os og gjøre os uskikket til vor Herres Tjeneste, men hellere glæde os ved Sandhedens Erkjendelse og det Haab, som vi haver annammet, hvilket ikke er bygget paa Sand eller Menneskeværk, men er grundfæstet paa en Klippe, nemlig Sandheden, som os er aabenbaret fra oven af i disse sidste Dage, i Overeensstemmelse med Spaadommene, der er skrevne i den Bog, som Menneskene vel kalder "Guds Ord" eller "den hellige Skrift," men de vide ikke dens Indhold, ei heller kan de vide det, saa længe de fremture i deres Haardnakkenhed og Synd, eller, som mange gjør, lader sig bedaare ved Præstelist og veilede af blinde Veiledere. Salige ere de, der har faaet Naade til at skjelne den sande Hyrdes Røst, trods al Verdens Skrigen og Buldren. Mine Elskelige, værer ham lydige; Han vil føre eder hjem til sin Faders Rige tilsidst; men glemmer ikke den **store Trængsel,** som skal gjøre eder rene, saafremt I udholder den uden Knur taalmodeligen indtil **„Enden;"** og naar den er god, saa er Alting godt. Da kan vi, eller saa mange som udholder, først medrette kaldes hellige, retfærdige, eller fuldkomne. Da vil Synden og dens Følger først fuldkommen have forladt os; vi vil kunne taale hans Tilkommelse, og staa, naar han skal sees. Men lader os ikke vente at see en god Ende, dersom vi ikke er villige til at vandre ret nu, og stræbe at forbedre os for hvert Skridt vi gjør paa denne vor Prøvelses Løbebane. — Beflitter eder paa Christi Kierlighed og giver ikke Rum for Had. Vogter eder for Alt, hvad der lader ilde, og vaager over eders egne Hjerter, bestandigen bedende, paa det at I ikke skal **falde** i Fristelse, men drage Nytte deraf, idet dens Strenghed renser eder ligesom Tvætterens Sæbe, saafremt I er taalmodige. Jesus har selv sagt, at hans Aag er gavnligt og hans Byrde let; — jeg veed og kan sige: det vil aldrig være haardt eller tungt, uden naar vi selv ikke vandrer ret. Lader os derfor see til at vi annammer den kjerlige Faders Tugtelser, at vore Hjerter maa holdes rene, saa at hans Aand kan bo hos os og at hans Engle ikke skal forlade os.

Jeg sagde i Begyndelsen, at Guds udsendte Tjenere havde haardt Arbeide at udføre; men det vil sige efter menneskelig Viis at tale. Deres Stilling er den lykkeligste og mest misundelsesværdige af alle. De er de lykkeligste Skabninger paa denne Jord. De veed, at om de er trofast, skal de faae deres Opoffrelse et hundrede Fold betalt i dette Liv, foruden de evige Livs Velsignelser. Derfor glæder og fryder eder, I, som har været trofaste i det Lidet, som har været eder anbetroet, thi I vil komme til at regjere over meget.

Det glæder min Sjæl at høre fra Zion, at Tiden er kommen, da vore ynkværdige Brødre og Søstre, Lamans og Nephis Børn, skal kundgjøres de Velsignelser, der er dem lovet fra gammel Tid af, og jeg haaber, at jeg ogsaa i Herrens egen Tid, skal opløfte min Røst iblandt dem, som et Redskab i Guds Haand til deres Oplysning og Frelse; og dermed kan I alle, om I forbliver trofaste, vente at faae noget at gjøre i sin Tid, thi det sidste Dagværk tilkommer Ephraims Børn at udføre, og Brigham siger, at ni Tiendedele af denne Kirke er af Ephraims Afkom. Værer da ikke søvnig eller ligegyldig; men æd af det himmelske Brød og drik af Livsens Vand, idet I ihukommer at der staaer skreven, at Mennesket lever af hvert Ord, som udgaaer af Guds Mund. Lad da ikke det skrevne Ord, enten det er gammelt eller nyt, ligge stille i en Vraa, men bliv fuld af Lys, saa at I

kan løse for eders Medmennesker rundt omkring. — Værer Love og Øvrigheder underdanige og viser alle Mennesker den tilbørlige Agtelse og Ærbødighed. I Mænd værer ikke ubillige mod eders Hustruer. Søstrene bør være deres Mænd underdanige, om de er givt. De unge ugivte Søstre bør beflitte sig paa Anstændighed og aflægge Alt, hvad der lader ilde, saasom høi Latter, letsindig Tale eller andre stygge Vaner; og een af de vigtigste Ting er **eders Børns Opdragelse,** hvilken forsøm ikke, I Elskelige, som er dem anbetroet, at ikke Guds Straf skal falde paa eder paa Dommens Dag. De er eders Livs Fortsættelse ind i Evigheden, men hvormange er der, som tænker derpaa.

Jeg vil nu slutte med at ønske eder Guds Fred og Velsignelse til at vandre paa Retfærdighedens snevre Sti, saa at enten I skal leve eller dø, I maa høre Herren til. Saa skee det i Jesu Christi Navn; Amen.

Eders i Herren forbundne Broder og Tjener

P. O. Hansen.

Tale af F. D. Richards,

holdt i Storesaltsøstad den 6te October 1853.

Brødre og Søstre, det synes at være faldet i mit Lod at tale til eder i denne Eftermiddag. Om jeg skal tale længe eller ikkun optage en kort Tid, vil bero paa hvorledes jeg ledes og styres af den Hellig Aand.

Jeg glæder mig over at have Leilighed dertil af mange Grunde; den første og største er, at det er en Velsignelse for en Mand, som er kaldet af Gud til at lære Folket, at kunne øve sig i sit Embede og Kald og søge at forherlige det, thi han bliver derved en Velsignelse for Folket og bliver selv opbygget, ofte, ja jeg kunne sige: i Almindelighed, lige saa meget som de.

Jeg glæder mig i Eftermiddag ved at være samlet med saa mange af mine Brødre, som nylig er komne hid fra den gamle Verden. Jeg seer Ansigter i Forsamlingen, som jeg for nogle faa Aar siden pleiede at forsamles med i England, i Skotland, i Wales og andre Steder; der pleiede vi at glæde os tilsammen. Guds Aand og Kraft hvilede over os medens vi betragtede Guds Ting, som er beregnet paa at berede os til det Liv, som skal komme herefter.

Jeg vil ønske eder tillykke, mine Brødre, I, som nylig er kommen ind og som udgjør saa betydeligt et Tal iblandt mine Tilhørere i denne Eftermiddag, efter eders lykkelige Ankomst til disse yndige Dale; thi I har nu udført et af eders største Foretagender i dette Liv. Der var en Tid, da I ligesaa lidt som nogen af os, vilde have troet, dersom man havde sagt eder, at I vilde forlade Fader, Moder, Brødre, Søstre, Slægtninger og Venner, og at I vilde gjøre det under det forhadte Navn af „Mormoner," for at komme saa lang en Vei, en Trediedeel af Jordens Omfang. Da I var nærved Enden af denne Reise, var der udentvivl nogle iblandt eder, som følte, at dersom de skulde have været et hundrede engelske Mile længere, kunde de neppe have udholdt indtil Reisens Ende; dog, for nogle af os er dette store og forunderlige Foretagende kun en Biting; vi har gjort det

flere Gange og venter at gjøre det mange Gange endnu. Ikkedestomindre, jeg ønsker eder tillykke med at have fuldendt Reisen, og føler, som eders Broder i Herren, til at byde eder velkommen her midt iblandt Guds Folk, og bede med Alvor, at den Aand, som hører til Zion, maa hvile paa eder.

I er kommen til dette Sted med Følelser og Anskuelser, ligesaa forskjellig som den Grad af Tro og Kundskab om Evangeliet I har, samt hvor meget af Aanden I har hos eder. Der er nogle, der mener om dem selv, at de er dygtige og fuldkommen skikkede til at dømme om Rigtigheden og Urigtigheden af enhver Ting, som existerer her; og Saadanne, idet de finder nogle faa Ting at være ganske hensigtsmæssige, vil de finde mange Ting, som efter deres Skjønnende ikke er rigtige og virkelig behøver at ændres.

Brødre, I som nylig er ankommen til Dalen, jeg ønsker at rette min Tale til eder denne Eftermiddag, for at lade et Ord lyde i eders Øren, der ikke vil blive spildt paa eder, og det vil være godt for eder at lytte dertil. I kunne bo iblandt dette Folk og aldrig vide hvad Slags Aand I var af, eller kjende den guddommelige Kraft, der boer i Præstedømmet midt iblandt eder; og paa den anden Side, I kan komme her med rette Tanker og adlyde Guds Aand igjennem den Mand, som han har beskikket til at vaage over os, og vide, at alle Guds Tjeneres Ord er Livsens Ord for eder; og deres Ansigter vil skinne af Viisdom for eders Øine; om I har det saaledes, da vil I gjerne drikke Kundskab fra Dag til Dag af deres Raad og Exempler, hvilke vil lede eder paa den oplyste, skinnende Vei, som blev omtalt i Formiddags.

Først vil jeg henvende nogle Ord til alle, enten de er Haandværkere eller ligefrem Arbeidsmænd; ligemeget hvad dit Kald er i Livet, saa behøver du ved dette Led af din Tilværelse omhyggeligen at iagttage og flittigen ihukomme een Ting, nemlig, dersom I fører et retskaffent Levnet for Herren, da veed I, at I har Samfund med hans Aand, saa at I veed, at eders Bønner bliver hørt, fordi I faaer de Ting, som I beder om. Om I lever saaledes, at I altid kan have den gode Aands Vidnesbyrd, saa vil I blive frelst i Dag og hver Dag, og det vil saaledes altid staa godt til med eder. Men dersom I er uagtsom i dag og gjør Regning paa den Dag imorgen, da har I ingen Forsikkring om at det vil gaa saa som I haaber imorgen. Det eneste Trin til det store Gode I kan nyde imorgen iblandt dette Folk er, at I er tro imod Gud, og derved sikkrer eder Aandens Samfund, og vandrer efter dens Veiledning, idag; om I gjør dette, da vil I faae hvad Godt der er til eder imorgen.

Dersom I er kommen hertil næsten pengeløs og i mange Henseender saa godt som bar, og har Ingen til at række eder en hjælpsom Haand, eders Bekjendter er ikke her maaskee, eller om de er, men ikke modtager eder som I tænker de burde, saa vær ved godt Mod og lad ikke eders Hjerte være bedrøvet, naar I ikkun veed, at I handler ret og er kommet hertil efter Herrens Befaling.

Naar I seer eder omkring og seer de Hellige, som har været her i nogle Aar, og at de har optaget de bedste Byggepladser, og I synes endnu at være ved Foden af Bakken, saa bekymre ikke eders Sjæl; husk paa, at disse Brødre banede Veien til dette Sted, bortryddede Udyr, byggede Broer, aabnede Adgang til Skovene imellem Fjeldene, lavede Gjerder, pløiede Jorden, og arbeidede i Snee og Kulde midt i Hunger og Mangel med deres bedste Evner, mere end nogen Part

af dette Folk har gjort. Har de ikke arbeidet for at faae hvad de nu har? Naar I betragter det med et eenfoldigt Øie, saa er det forbausende at see Guds Rige i denne Dag; efter at have været her ikkun sex Aar; efter at være drevet fra Nauvoo og have lidt et Ørkenlivs Besværligheder midt iblandt Vildmænd og Ulve, at see det nu, det er i Sandhed trøstende og opmuntrende; Udsigterne lover langt mere end vi kunde have ahnet, eller næsten hvad man kunde have ønsket. Gjør det ikke eders Sjæle glade i Herren, at han har etableret sit Folk, og at tænke paa, at I er overmaade velsignet ved at have et Navn og et Lod i denne Stad eller i dette Territorium? I vilde være langt bedre farne her idag i Pjalter og tiggende eders Brød, end i England, Skotland eller andenstebs, om I end kunde fortjene hundrede Pund om Aaret. I vilde der bo i den tykke Taage af Babylon, hvor I ikke turde sige, at eders Sjæl var eders egen. I kunde gjøre saare liden Fremgang i eders hellige Religion der; men her kan I erholde Livsens Ord af dem, som Gud har beskikket til at lede sit Folk ind paa Saliggjørelsens Vei. Vær nu forsigtig, at den gode Aand, som har ledsaget eder i hine Lande og boet hos eder i Skibet over Havet, og har styrket og opholdt eder og eders Dyr, medens I drog over Sletterne, vær forsigtig, at I beholder den og lader den være eders Raagiver her.

Jeg veed, hvor naturligt det er for dem, som kommer andenstebs fra, at beflitte dem paa at eftersee Guds Folk, om de er saa retfærdige, som de burde være; men de glemmer, at de har en Pligt imod dem selv at gjøre, som Een af de Gamle sagde: „Øiet bliver ikke mæt ved at see, ei heller Øret ved at høre," men de glemmer at see til dem selv; den Aand, som leder til Knur og Klagemaal, tager Plads hos dem, og I vil see dem vanke om i Sorg og Kummer og Nød; og hvad der er allerværst, de har selv paadraget dem det, fordi de ikke har beholdt den Hellig-Aands Samfund formedelst Trofasthed i Vandel, og snart saa reiser de bort til Californien. Jeg har talet dette til eder, paa det at I maatte for nærværende Tid være opmuntret til Trofasthed og glæde eder ved at være forsamlet med Guds Folk og at I er bleven ført lykkelig og vel over Bjergene til dette Sted. Jeg maa prise Herrens Navn, naar jeg seer saa mange af eder, og beder, at de, der endnu er paa Sletterne, maa komme lykkelig ind.

Idet I kommer hertil kan I ikke enhver især forstaa alt, hvad I seer for eder. I boer nu i et Selskab, der er forskjelligt fra ethvert andet, som I nogensinde har boet i. Livets Omstændigheder her er alle anderledes end de I har været vant til i de gamle Lande. Det er nødvendigt at I seer eder omkring en Tid, faaer vide hvem I er iblandt, og at kjende Elementernes Conditioner og Egenskaber og det selskabelige Forhold, paa det at I, formedelst Omgængelsen med eders Brødre og Søstre, maa finde noget at bestille, og saa tage fat med dem paa de forskjellige Haandteringer, der drives her til Livets Beqvemmelighed. I Ældster, som har været i hine Lande at prædike og oprette Grene af Kirken der; I, som har taget eders Kors op og forladt eders Hjem og advaret Jordens Beboere, hvor eders Virkekreds har været, Herren gik med eder, naar I gik i Navnet Jesus; hans Aand var over eder og I var Redskaber til at oprette Menigheder og gjøre meget Godt i forskjellige Henseender; den samme Aand vil være med eder, naar I gaaer op imellem Fjeldene at arbeide og foretager nogen anden Ting, saafremt I

vil holde fast ved den og ikke jage den fra eder. Maaskee I i Fjeldkløfterne vil behøve dens Advarsler mest, naar eders Liv og Lemmer er i Fare. Dette, mine Brødre, er den Steen, paa hvilken mange af de Hellige støder sig og springer — de forlader Sandhedens Vei, de træder ud af Pligtens tornefulde Sti, som de har været vant til at vandre paa, og idet de føler en vis Grad af Magelighed og Tryghed, naar de kommer hertil, saa glemmer de Bønnen, og at de har nødig at vedblive at formere deres Samfund med den Hellig-Aand; de lader af fra deres Pligter, og førend de veed af det, er de overladt til dem selv.

Det er sagt, at Fruentimmerne er de, som regjere Nationerne. Det er vist, at Fruentimmerne nødvendigviis har en stor Indflydelse paa det hele menneskelige Samfund, og især paa den opvoxende Slægt. Tillad mig at sige et Par Ord til Søstrene. Naar I i eders Omgængelse og Besøg iblandt disse, som er rundt omkring eder, finder en Søster eller Broder, der med Frækhed taler ondt om Værdigheder, og har noget at udsætte paa hvad der gjøres af Kirkens Embedsmænd, og kan intet Godt gjøre selv, (thi saadanne Folk kan ikke gjøre andet selv end at gjø og bide om sig ligesom Hunden i Ædetruget). Naar I kommer i Selskab med saadanne Folk, da gjør som jeg gjør, vogt eder, og søg Selskab med dem, som taler vel om Brødrene og Søstrene, og saa kan I ogsaa vente, at de vil tale vel om eder. Naar I omgaaes med disse som taler vel om Sandheden, da vil deres Raad opbygge eder, og deres Ord vil være saltet med Naade til eders Underviisning og Lærdom, og de Skyer af Modgang, der hænger ned over eder, vil svinde bort.

I vil finde Hellige boende omkring eder, som har den gode Aand og kan give eder Trøstens Ord og tage eder ved Haanden og gyde en lindrende Olie i eders Hjerte og gjøre eder Godt i Herrens Navn. Dersom I søger det Slags Selskab, da vil I voxe opad imod Lysets Egn, i Pligt og Kundskab. Ved at gjøre saaledes, vil I huse den samme gode Aand i eders egne Hjerter, som I seer i eders Brødres og Søstres Hjerte, Exempel og Opførsel rundt omkring eder, og som er mest synligt hos disse, som er kaldte til at veilede og undervise eder. I modsat Tilfælde, om I kommer her med den Hensigt at være strænge Jagttagere til at vogte og kritisere over Brødrene, da vil I finde alt det Onde I søger efter og see Ufuldkommenheder, som Kjerlighedens Kappe vilde have skjult, dersom I havde havt den hos eder. I har aldrig før været iblandt et Folk, hvor man taler hvad man mener og mener hvad man siger saa meget som her. Hvis I ønsker at fange eders Broder eller eders Søster, saa kan I, men det vil ikke være godt for eders Sjæl; det vil være som uretfærdig Vinding. Men kommer I her fri og frank og med et ærligt Hjerte, belavet paa at handle uden Hykleri, og ligesom I føler, saa vil I finde, at I er midt i et Selskab af Brødre og Søstre, der er villig til at hjælpe, trøste og velsigne eder. Om I seer med eders Øine, som jeg saae med mine, da jeg kom hjem fra England, saa vil I finde eders Brødre og Søstre at være et saadant Slags Væsner, hvis gode Gjerninger I vil ønske at efterligne.

Vælg den rette Vei til at voxe i Naade og Sandhedens Erkjendelse; og den rette Vei er, at være flittig og aarvaagen til Bøn og til at vandre ved Guds Aands Lys. I vil finde saadan Nedladenhed i eders Brødres Hjerter, saadan Kjerlighed og Medlidenhed i Overbærenhed i deres Bryst, at om I faaer

Modgang eller lider Mangel, vil de række eder en hjælpsom Haand og trøste eder og gjøre eder Godt, og de vil heller ikke fordre eet hundrede pCt. i Renter af eder. Jeg haver at sige til eder, som er kommen til disse Dale med den faste Beslutning at tjene Herren med eders Familier, I vil finde det er den letteste Ting i Verden, at omgaaes med disse, hvis Hjerter løber sammen, ligesom to Vanddraaber, og I vil blive velsignet, som og de, som I omgaaes med. I er kommet til et Led i eders Liv, hvor der er to Veie for eder; om I ønsker at vandre nedad, da er Californien den store Samlingsplads, som den Vei fører til; — om opad, da er denne Stad den store Samlingsplads, der hvor disse Mænd er, som her sidder. I vide ikke, hvad I kan blive kaldte til. Jeg veed ikke, hvad jeg kan blive kaldet til førend denne Conferenze bliver sluttet, foruden hvad der allerede er mig paalagt herhjemme. Det er nødvendigt altid at være beredt; og dersom I lever som I bør, da vil I altid være beredt, og Intet vil være forkeert for eder; og dersom I altid lever saaledes, saa kan I ogsaa altid være lige saa lykkelig som I ønsker at være.

Den Gjerning, vi er kaldet til i disse sidste Dage, fordrer ikke at vi skal indskrænke vore Tanker alene til at sætte et Stykke Gjerde, indhegne et Stykke Land, eller opføre et Huus, men det er vor Pligt, medens vi søger at forskaffe os en Eiendom her, at bede med Tro og Iver for det fælles Bedste og, med en passende Liberalitet, føle efter dem, som bør nyde de samme Velsignelser vi nyder. Vi har Pligter mod os selv og Familie at fuldbyrde, og vor daglige og hver Times Pligter mod vor Gud; men der er en Pligt vi tilfælles med alle Guds Folk, skylder disse, som endnu ikke er udsanket af Trældommens Huus. Hvor mange af Guds Israel sidder ikke i Mørke i fjerne Nationer, hvem Lyset ikke er bleven bekjendtgjort for? Er vi kommet her hjem for at sidde i Mag, og saa lade dem gaa i deres Grav i Uvidenhed? Om vi er, da miskjender vi Sagen og vil i Enden finde, at vi er ikke naaet til den Herlighed og Løn, som vi forventer. I er kommen her for at erholde en Eiendom eller en Arv for eder selv med Familier og for eders Efterslægt for evig i Retfærdighed, eftersom Gud giver eder Magt til. I har i Forbindelse med dette at opbygge Guds Rige, betale Tiende, og være færdig til at fuldbyrde ethvert Embede og enhver Pligt, som paalægges eder, idet Guds Rige er først og fremmest for eders Hengivenhed og Opmærksomhed og I og Familie er den næste Ting I tænker paa, og dette Evangelium maa bæres ud iblandt Jordens Nationer.

Hvor glædeligt det er for os at høre med den maanedlige Post, hvor mange der i det Fjerne bestandigen vedbliver at erholde Tilgivelse for deres Synder formedelst Evangeliet. Vi burde ihukomme dem, og være beredte til hvadsomhelst der skulde blive krævet af os for disse fierne Jordstrøg. Lader os ikke sætte os ned og blive karrig og hengiven til noget Jordisk. Det er vor Pligt først at søge Guds Rige, og da er der lovet, at det Øvrige skal vorde os tillagt.

Herren har viist os, at han er rede og bestemt til at udgyde Lys og Kundskab over sit Folk saa hurtigt som de er beredt til at annamme det. Siden jeg sidste Gang forlod eder i den gamle Verden, er Herrens Aabenbaringer bleven sendt ud, som aldrig før har været offentliggjort, og vi er alle bleven ledte frem gradeviis i Kundskaben om Liv og Salighed. Dog har vi endnu store Fremskridt at gjøre i vor Tildannelse, medens vi er i Kjødet; større Pligter paalægges

os saa hurtigt vi kan fuldbyrde de, der nu beskjæftiger os. Vi seer os om her og skuer Israels Huus, Lamaniterne; og medens vore Hjerter er opladte mod dem til at gjøre dem Godt, skammer de sig ikke ved at give vore Brødre Døden. Men skal det altid være saaledes? Nei! Den Herre Gud vil virke paa deres Hjerter efter sin egen Viis, indtil de vorder enig med os om at opbygge Guds Rige.

Præstedømmet i de sidste Dage maa aabenbares i tilstrækkelig Kraft til at fremføre Guds Rige med Triumph, og al Israel skal samles og frelses. Dersom al Israel ikke vil blive helliget ved den Lov, som deres Moses først tilbyder dem, vil de maaskee faae en Ordinanz=Lov at efterleve, der ikke har det evige Livs Kraft. Menneskene vil blive frelst i de sidste Dage som i de første Dage, nemlig: i Forhold til deres Tro og Villighed til at annamme Guds Ord og vandre efter det.

Vi kan tale med Forbauselse og Beundring om hvad der er skeet, og dog, hvad skal disse Ting voxe til? De maa voxe indtil de spreder sig over hele Jordens Flade og beherske de Magter, der existerer derpaa. Der er andre Aabenbaringer, som maa opfyldes derved, at vi vender tilbage til Jackson County og opbygger det ny Jerusalem; Herren berede os til den Dag, at vi maa være istand til at taale den Herligheds Glands, som der vil blive aabenbaret. Førend det skeer, maa der gjøres Noget her, her er et Tempel at bygge i denne Stad. I Brødre, som annammede eders Underviisning og Gaver i Templet, som blev bygget i Nauvoo, er Vidner til den Viisdom og Kraft, der er gaaet ud til Nationerne paa Jorden fra det Sted, og den Kraft, der erfaredes i ethvert Qvorum af Præstedømmet; ingen Flod af Undertrykkelse kunde reise sig kraftigt nok til at undertvinge Authoriteterne af Guds Rige; vi saae de Ugudelige, som kom her at herske over os, vende tilbage igjen til deres eget, og Præstedømmet viser sig større end Jordens Magter. Præstedømmets Kraft maa aabenbares for hele Verden, og vorde saaledes, at det overtræffer enhver anden Indflydelse. I har gode Grunde for eders Tillid, thi hvert Skridt, som denne Kirke gjør, er beregnet paa at vinde mere Tillid, og om vi lever saaledes, at vore Viine vaskes i Evangeliets Vienvand, saa kan vi selv see Christi Riges hurtige Væxt, som og hvorlunde vi voxer i Naade og Kundskab, som er nødvendig til at lede os fremad til Fuldkommenhed. I er komne hertil for at virke Fuldkommengjørelse i eder selv i Herrens Navn, og naar I gjør det og stræber at være nyttig og villig til Alt, hvad I her eller andensteds opfordres til, saa vil I ogsaa blive dygtige til at udrette nogensomhelst væsenlig god Gjerning i Guds Rige.

Velan da, Brødre og Søstre, medens Alt er gunstigt rundt omkring os, og enhver Ting beregnet paa at opmuntre eder til at gjøre Godt, lader os være vaagne og virksomme, og beflitte os paa at holde Guds Bud af vort ganske Hjerte, og vi skal finde, at det bliver os lettere og lettere at gjøre det. Lader os altid være beredt til enhver Pligt, der bliver os paalagt, saa vil Guds Naade være os nok under alle Omstændigheder.

Da jeg blev kaldet til at præsidere over de Hellige i England, da følte jeg som at jeg aldrig kunde opfylde dette Kald, det forekom mig at være altfor stort for mig; men dersom vi føler ret, da føler vi som Propheten i fordums Tid, Herrens Aand skal give os Styrke nok til at udrette alt, hvad der paalægges os. Jeg beder at den Aand, som tilhører

Zion, maa gives eder, som nylig er ankommen, at I kan gaa frem med glade Hjerter og gjøre Guds Villie baade her og andensteds. Guds Velsignelser hvile over eder ved Dag og ved Nat og mangfoldiggjøre eder paa Jorden i Rigdomme og alle gode Ting evindeligen, saaledes beder eders Broder Franklin.

Joseph Smiths Levnetsløb.

(Fortsat fra Pag. 126.)

Medens Brødrene i Missouri samme Dag beredte sig til at forlade det County for Pøbelens Voldsomheds Skyld, blev Hjørnestenen til Herrens Huus lagt i Kirtland, efter det hellige Præstedømmes Viis.

Den 2den August publiserede Western Monitor, trykt i Fayette i Missouri og udgivet af Weston F. Birch, Pøbelens Adfærd som følger:

Mormonismen.

Et Møde af Borgerne i Jackson County i Missouri, der var sammenkaldt i den Hensigt at optage Forholdsregler til at befri sig fra den Sekt af Fanatikere, som kaldes Mormoner, holdtes i Independence paa den 20de Dag af Juli 1833 — hvilket Møde bestod af Gentlemen fra enhver Part af det County, idet der var nærværende imellem 400 og 500 Personer. Mødet organiseredes ved at vælge Oberst Richard Simpson til Formand, og James H. Flournoy og Oberst Samuel D. Lukas til Sekretærer, — det blev resolveret, at en Committee af syv beskikkedes til at forfatte en Addresse til Publikum, med Hensyn til dette Mødes Øiemed; og Formanden udnævnte følgende Gentlemen, nemlig: Russell Hicks Esq., Robert Johnson, Henry Chiles Esq., Oberst James Hambright, Thomas Hudspeth, Joel F. Chiles og James M. Hunter. Dernæst opsattes Mødet og kom sammen igjen, medens Robert Johnson, Formanden for ovennævnte Committee, overleverede til Mødets Betragtning følgende Addresse osv.:

„Dette Møde, der foregiver at handle ikke af Øieblikkets Ophidselse, men under en dyb og varig Overbeviisning om at dette Tilfælde gjør Krav paa koldblodig Overlæg, saavel som kraftig Handling, anseer det passende at forelægge Publikum en Fremstilling af vor eiendommelige Stilling, med Hensyn til denne besynderlige Sekt af foregivne Christne; og en høitidelig Erklæring af vor uforanderlige Beslutning at bøde derpaa.

„Dette er et Onde, som ingen kunde have forudseet, og derfor er Lovene ikke tilstrækkelig; og at vente paa Lovgivning desangaaende, vilde gjøre Ulykken uafværgelig.

„For ikkun lidet over to Aar siden viste der sig to eller tre af disse Folk i Øvre-Missouri, og de tæller nu en 1200 Sjæle i dette County; og hvert efterfølgende Efteraar og Foraar udgyder sin Sværm iblandt os, med en gradeviis Falden i Individernes Charakteer, saa at det synes som de Communer, hvorfra de kommer, overskyllede os med selve Bærmen af deres Samfund. Hovmodige er de for det meste, og ikkun lidet over vore Sorte i Kaar, enten med Hensyn til Eiendom eller Opdragelse; derfor staaer vi i spændt Forventning i den Henseende, idet der allerede har været fremført alvorlige og velgrundede Klager over deres fordærvelige Indflydelse paa vore Slaver.

„Der fortælles os taglig, og det ikke af de Uvidende alene, men af alle Klasser iblandt dem, at vi (Hedningene) af dette County skal udryddes, og vore Lande tilfalde dem som Arvelodder. Enten dette skal fuldbyrdes ved den fordærvende Engels Haand, eller ved Guds Domme, eller ved Magtens Arm, deri er de ikke kommen ganske overeens indbyrdes.

„Nogle Bemærkninger for nylig i 'Aften- og Morgenstjernen," deres Organ her paa Stedet, viser tydelig, at dette bedragne og bedaarede Folk er bleven lært til at tro, at vore Lande skulde vindes fra os ved Sværdet. Af denne samme „Stjerne" forstaaer vi, at af Mangel paa mere ærlig og anbefalelig Beskjæftigelse, mange af deres Samfund prædiker nu igjennem Staterne New-York, Ohio og Illinois; og at deres Antal er tiltagne over enhver fornuftig Beregning; af hvilke alle opfordres til, saasnart som det bliver gjørligt for dem, at komme op til Zion, hvilket Navn de har fundet for godt at meddele vor lille By. De fleste af dem, der allerede er komne, udmærker sig ved den dybeste Uvidenhed, den plumpeste Overtro, og den foragteligste Fattigdom.

„I Sandhed, det er en Gjenstand, der smerter „Stjernen" selv, at de er komne til at faae en Arv, hvilket vil sige, en 15 Agre vildt Land for hver Familie, men er blottede for Midler til at forskaffe sig Brød og Sul. Naar vi anstiller Betragtninger over den udstrakte Mark, paa hvilken Secten opererer, og at der existerer i ethvert Land en Surdeig af Overtro, der annammer med Begjerlighed de mest udsvævende og uhørte Meninger, og at hvadsomhelst de kan opsanke fra Lastens Vraaer og Uvidenhedens Opholdssteder, det er bestemt til at kastes ligesom Hittegods ind i vor huuslige Kreds, da behøves der ingen Prophetie-Gave til at fortælle, at Dagen er ikke langt borte, naar Landets borgerlige Regjering vil være i deres Hænder; naar Fogden, Justitserne og County-Dommerne vil være Mormoner, eller Personer, der ønsker at forskaffe sig deres Gunst, af Egennytte eller Ærgjerrighed.

„Hvad vilde vort Livs og Eiendoms Skjæbne være i Hænderne paa Jury-Dommere og Vidner, som ikke blues ved at erklære, og vilde ved given Leilighed ikke betænke sig paa at sværge, at de havde gjort Mirakler, og havde været underkastede mirakuløse og overnaturlige Kure, havde samtalet med Gud og hans Engle, og besidder og udøver Spaadoms og ukjendte Tungemaals Gaver, og opglødede med Udsigten til at erholde Arv uden Penge og uden Priis — det kan bedre tænkes end beskrives.

„Et af de Midler de tager deres Tilflugt til for at drive os til at emigrere, er en indirekte Indbydelse til de fri sorte Brødre i Illinois, at komme op ligesom de Øvrige, til Zions Land. Sandt, de sagde, at dette var ikke deres Agt at indbyde, men at forebygge deres Emigration; men dette svage Forsøg paa at berolige deres Frygtsomhed, er kuns en ussel Compliment, saavidt vi forstaaer. Den tilsigtede Artikel indeholdt en Extrakt af vore Love, og alle nødvendige Veiledninger og Forsigtighedsregler til at iagttages af sorte Brødre, for at sætte dem istand til ved deres Ankomst hertil at kræve og udøve Borgerrettigheder. Paa samme Tid som denne Artikel kom tilsyne, var der en Forventning iblandt Brødrene her, at et anseeligt Antal af denne degraderede Klasse ventede blot paa denne Efterretning førend de skulde begive sig paa Reisen. Med disses fordærvelige Indflydelse paa vore Slaver, og den baade physiske og moralske Stank, som deres Indførelse vilde udsprede i vor

sociale Kreds, og den Qval, der vilde følge den borgerlige Bestyrelse af disse Fanatikere, vilde det hverken behøve et Besøg fra den ødelæggende Engel eller en fortørnet Guds Domme, til at gjøre vor Stilling utaalelig her. Sandelig, det kan maaskee siges, og i Sandhed utvivlsomt, at den Skjæbne, der har mærket Joanna Southcotes og Anna Lees Opkomst og Fald, vil ogsaa følge med Joseph Smiths Fremskridt; men dette er ingen Dvaledrik til vor Frygt, thi naar Bygningen falder, vil Gruset blive tilbage.

„Om deres foregivne Aabenbaringer fra Himlen — deres personlige Samqvem med Gud og hans Engle — de Sygdomme, som de paastaaer at helbrede ved Haandspaalæggelse — og det foragtelige Brøvl, med hvilket de sædvanligen vanhelliger Sabbaten, og hvilket de værdiger med Benævnelsen "Ukjendte Tungemaal," — om alt dette har vi intet at sige; Hevnen tilhører Gud alene. Men hvad de andre Materier angaaer, der er fremsat i dette Blad, da føler vi os, ved enhver Betænkning om Selvforsvar, godt Selskab, offenlig Moral, og de fagre Udsigter, som, dersom de ikke opkvæles i deres Spire, venter dette unge og skjønne Landskab, kaldte til at skride frem, og vi herved paa det høitideligste erklærer:

„Et ingen Mormon skal i Fremtiden indflytte og bosætte sig i dette County.

„At de, der nu er her, hvilke skal indestaa for at det er deres Hensigt, inden en rimelig Tid at flytte ud af dette County, skal tillades at forblive uantastede indtil de har tilstrækkelig Tid til at sælge deres Eiendom, og slutte deres Forretninger, uden nogen materiel Opoffrelse.

„At Redaktøren af „Stjernen" opfordres til ufortøvet at lukke sit Contor og afbryde Trykkeriforretningen i dette County; og hvad alle andre Lagere og Butiker henhørende til Sekten angaaer, maa deres Eiere i ethvert Tilfælde nøiagtigen rette sig efter Bestemmelserne i den anden Artikel af denne Erklæring, og om de undlader det, vil man tage hurtige og virksomme Forholdsregler for at lukke samme.

„At Mormonernes Ledere her opfordres til at gjøre deres Bedste til at forebygge nogen videre Indvandring af deres fjerne Brødre til dette County, og at raade og henvise deres Brødre her til at rette sig efter ovenstaaende Opfordring.

„At de, som undlade at rette sig efter disse Opfordringer, henstilles til dem af deres Brødre, der har Gaver til Spaadom og ukjendte Tungemaal, at underrette dem om den Lod, der venter dem."

Hvilken Addresse, efter at være læst og overveiet, blev eenstemmigen antagen. Og derpaa blev det resolveret, at en Committee af Tolv beskikkes ufortøvet til at opvarte Mormonlederne, og see paa at de nøiagtigen retter sig efter de foregaaende Opfordringer; og paa deres Vægring, at ovennævnte Committee, som dette Countys Organ, underretter dem om, at det er vor urokkelige Hensigt og faste Bestemmelse, efter de fuldeste Betænkninger om alle de Følger og Ansvarligheder, under hvilke vi handler, at bruge saadanne Midler, som skal sikkre deres fulde og komplette Vedtagelse; og at nævnte Committee, saavidt det staaer i deres Magt, indgiver Rapport til dette nærværende Møde. De følgende Gentlemen valgtes til den ovenomtalte Committee:

Robert Johnson, James Campbell, Oberst Moses Wilson, Joel F. Chiles, Velb. Richard Fristoe, Abner F. Staples, Gan Johnson, Lewis Franklin, Russell Hicks Esq., Oberst S. D. Lukas, Thomas Wilson, og James M. Hunter,

hvortil føiedes Oberst R. Simpson, som Formand.

Og efter en Opsættelse af to Timer kom Mødet atter sammen, og de Tolvs Committee rapporterede, at de havde været hos Hr. Phelps, Redaktøren af „Stjernen;" Edward Partridge, Sektens Biskop; og Hr. Gilbert, Forvalteren for Herrens Forraadshuus; og nogle andre; og at de undslog sig fra at give noget direkte Svar til de af dem gjorte Opfordringer, og ønskede en urimelig lang Tid til at raadføre sig i, ei alene med deres Brødre her, men i Ohio. Hvorpaa det eenstemmigen resolveredes af Mødet, at „Stjernens" Bogtrykkeri skulde rives ned lige til Grunden, Typerne og Pressen beslaglægges. Hvilken Resolution blev, med den yderste Orden, og den mindst mulige Støi og Forstyrrelse, ufortøvet bragt i Udøvelse, ligesom ogsaa nogle andre Skridt af lignende Tendents; men intet Blod blev spildt, ei heller gjordes der Vold paa nogen Person. Mødet opsattes da indtil den 23de i samme Maaned, at møde igjen for at kjende noget videre angaaende Mormonernes Beslutning.

Resolveret, at en Optegnelse af disse Processer opbevares paa Postcontoret her paa Stedet, til alle Vedkommendes Underretning; og at Sekretærerne af dette Møde sender Copier til de fornemste Redaktører i de østre og midterste Stater til at publiceres for at Mormonbrødrene kan kjende i en Frastand at Zions Porte er tillukkede for dem — at deres Interesser vil bedst fremmes ved at de forbliver iblandt dem, der kjender og vurderer deres Fortjenester.

Richard Simpson,
Formand.
S. D. Lukas,
J. H Flournoy,
Sekretærer.

Borgerne kom sammen igjen den 23de Juli 1833, da Forsamlingen bestod af Gentlemen fra alle Parter af det County, og var meget talrigere end den den 20de i samme Maaned.

Mødet organiseredes ved at Formanden tog sit Sæde, da de følgende Gentlemen udnævntes til en Committee, nemlig:

Henry Chiles Esq., Doktor N. K. Olmstead, H. L. Brazile Esq., Zachariah Waller, Samuel Weston Esq., Wm. M. Irwen, Leonidas Oldham, S. C. Owens Esq., George Simpson, Capt. Benjamin Majors, James C. Sadler, Oberst Wm. Bowers, Henry Younger, Russell Hicks Esq., Aaron Overton, John Harris og Harmon Gregg til at opvarte Mormon-Lederne, der havde antydet et Ønske om at holde en Conferenze med ovennævnte Committee.

Efter en Opsættelse af to Timer kom de atter sammen, paa hvilken Tid Committeen rapporterede til Forsamlingen, at de havde gjort deres Opvartning hos de fleste af Mormonlederne, bestaaende af Biskoppen, Hr. Partridge; Hr. Phelps, Redaktør af Stjernen; Hr. Gilbert, der holder Herrens Forraadshuus; og dHrr. Corrill, Whitmer og Morley, Eldster af Kirken; og at ovennævnte Committe havde indgaaet en venskabelig Overeenskomst med dem, hvilken de havde nedskrevet paa Papir, hvilket de overleverede, og at Committeen havde forsikkret Hr. Phelps, at naarsomhelst han var færdig til at flytte, skulde Borgerne udbetale ham Beløbet af alle hans Tab. Den skrevne Overeenskomst er som følger:

„En Overeenskomst imellem de Undertegnede af Mormon-Samfundet i Jackson County i Missouri, og en Committee beskikket ved et offenlig Møde af Borgerne i ovennævnte County, affattet den 23de Juli 1833.

Man forstaaer, at de undertegnede Medlemmer af Samfundet gav deres høitidelige Forsikkring, enhver for sig selv, som følger, nemlig:

„At Oliver Cowdery, W. W. Phelps, William Mac Clealand (Lellin), Edward Partridge, Lyman Wight, Simeon Carter, Peter og John Whitmer og Harvey Whitlock skal flytte med deres Familier ud af dette County, paa eller førend den første Januar næste Aar, og at de, saavelsom de to herefter nævnte, bruger al deres Indflydelse til at tilskynde alle Brødrene, som nu er her, at flytte saa snart som muligt — Halvdelen, at sige, ved den første Januar førstkommende, og Alle til den første Dag af April næstkommende: at overlægge og forsøge alle Midler, der staaer i deres Magt til at afholde andre af deres Sekt fra at flytte til dette County; og anlangende dem, der nu er paa Veien, de vil bruge deres Indflydelse til at forhindre deres faste Bosættelse i dette County, men at de skal alene gjøre Foranstaltninger for midlertidigt Ly, indtil man kommer overeens om et nyt Opholdssted for Samfundet. John Corrill og Algernon Sidney Gilbert tillades at forblive som General-Agenter til at afgjøre Samfundets Forretninger, saa længe som Nødvendigheden skal kræve det; og ovennævnte Gilbert maa gjerne udsælge sine Kjøbmandsvare, der nu er paa hans Oplag, men ikke foretage nogen ny Indførsel.

„Deres Tidsskrift maa ikke oftere publiseres, ei heller nogen Presse opsættes af Nogen af Samfundet i dette County.

„Dersom bemeldte Edward Partridge og W. W. Phelps flytter med deres Familier inden den første Dag af Januar, som ovenmeldt, vil de selv være tilladt at gaa og komme, for at udføre og afgjøre deres Forretninger.

„Committeen indestaaer for at bruge al deres Indflydelse til at forhindre, at der skeer nogen Voldsomhed, saa længe som de vedkommende Partier iagttager Efterretteligheb med Hensyn til de foregaaende Bestemmelser, hvilken Overeenskomst er underskrevet af ovennævnte Committee, ligesom ogsaa af Mormon-Brødrene, der nævnes i Rapporten som tilstedeværende.

„Hvilken Rapport blev eenstemmigen antaget af Forsamlingen, og derpaa hævedes Mødet, uden at bestemme hvilken Dag det vilde begynde igjen.

Richard Simpson,
Formand.
S. D. Lukas,
J. H. Flournoy,
Sekretærer.

Det Foregaaende er kopieret heelt og holdent for at give et Exempel paa den hykleriske høitravende Prat og de gangbare Usandheder, hvormed Landet overskylledes i denne Kirkes tidlige Dage. Den Erklæring af Pøblen, ved hvilken de satte deres Liv i Pant til hverandre, deres Legemskræfter, Formue og ukrænkelige Ære til at bortskaffe Menigheden fra Jackson County, det er en meget god Climax for alle brugte Beviisgrunde og fremsatte Falskheder, og en fuld Fortolkning af den høie Indrømmelse, at „Hevnen tilkommer Gud alene." De Begivenheder, der fulgte fra denne Tid til November, forklarer Operations-Maaden meget tydeligere end Publikationen i Bladet „Monitøren," eller andre Blade i Almindelighed, der var saa villige til at begunstige de vestlige Missionærer, Doktorerne, Prokuratorerne, Dommerne, Justitsmændene, Herredsfogderne, Militær-Officererne, Politibetjentene og andre udmærkede Personer, imod Mormonerne.

Den 2den i denne Maaned, den samme Dag som Pøblens Bekjendtgjørelse stod

i „Monitøren, modtog jeg følgende Aabenbaring, given i August 1833 (see Pagtens Bog, 82de Afdeling).

Den 6te i samme Maaned modtog jeg følgende Aabenbaring, given i August 1833 (see Pagtens Bog, 86de Afdeling).

August den 21de. — I et Raad af Overpræster i Zion ordineredes Ældste Christian Whitmer til Overpræstedømmet. Og den 28de besluttede Raadsforsamlingen, at ingen Overpræst, Ældste eller Præst skal ordinere Nogen til Overpræst, Ældste, eller Præst i Zions Land, uden Samtykke af en Conferenze af Overpræster.

Snart efter Oliver Cowderys Ankomst til Kirtland, gjordes Foranstaltninger for at affende Ældste Orson Hyde og John Gould til Jackson County i Missouri, med Kundgjørelse til de Hellige i deres ulykkelige Stilling formedelst det foregaaende Pøbelraseri.

Den 11te September mødte følgende Medlemmer, boende i Kirtland, nemlig: F. G. Williams, Sidney Rigdon, N. K. Whitney, tilligemed mig selv, og Oliver Cowdery, Deputeret til at repræsentere de øvrige Medlemmer i Independence, Missouri, i en Raadsforsamling, for at overveie Hensigtsmæssigheden af at etablere et Bogtrykkeri i Kirtland, det blev resolveret eenstemmigen, at en Presse etableres, og ledes under Firmaet „F. G. Williams og Comp."

Endvidere resolveredes, at ovennævnte Firma publiserer et Blad, saa snart som Foranstaltninger kan gjøres dertil, betitlet **„De Sidste-Dags Helliges Sendebud og Talsmand."**

Resolveret ligerviis, at „Stjernen," forhen publiseret i Jackson County, Missouri, ved Firmaet „W. W. Phelps og Co.," trykkes her paa Stedet ved Firmaet „F. G. Williams og Co., og bestyres af Oliver Cowdery, een af Firmaets Medlemmer, indtil den overføres til dens forrige Sted.

Den samme Dag anerkjendtes Biskop Partridge af Raadet i Zion at være Hovedet for Menigheden i Zion paa den Tid; og i Kraft af hans Embede var anerkjendt som Raadets eller Conferenzernes Moderatør eller Præsident.

Ti Overpræster beskikkedes til at vaage over Kirkens ti Grene i Zion.

En Lovsang angaaende Nephiternes Reiser, Møie, Uroligheder og Trængsler blev afsungen ved Tungemaalsgaven af Ældste W. W. Phelps, og fortolkedes af Ældste Lyman Wight.

September den 26de. — Raadet samledes atter i Zion og ordinerede Jesse Hitchcock, Elias Higbee og Isaac Higbee til Overpræster.

Broder John Tanner sendte sine to Sønner til Kirtland til at erfare Herrens Villie, om han skulde flytte til Zion eller Kirtland. Raadet afgiorde eenstemmigen, den 28de September, at Herren vilde at Alle, som burde og vilde, skulde opbygge og bestyrke Staven i Kirtland. Broder Tanner raadedes overeensstemmende dermed.

Omtrent ved denne Tid kom Ældsterne Hyde og Gould til Zion, og da Kirken havde gjort de nødvendige Forberedelser, blev Ældsterne W. W. Phelps og Orson Hyde affendte til Gouvernøren over Missouri, residerende i Jefferson Stad, med følgende Ansøgning:

(Fortsættes).

Skandinaviens Stjerne.

Vore sidste Emigranter var bestemt til at afreise fra Liverpool den 18. Jan., med Skibet Benjamin Adams, som er et nyt, rummeligt og beqvemt Skib. — De Dødes Navne har vi endnu ikke erholdt.

Vi er nødsaget til at gjøre Brødrene opmærksom paa, at Contorets Omstændigheder ikke tillader en saa langsom Indbetaling, som i den senere Tid har fundet Sted; det vil blive ganske umuligt for os at fortsætte Trykningen, dersom det ikke kan gaa lidt mere muntert med Finanzerne.

Christi Kirke og den faldne Christenhed.

Mel. Rosen blusser alt i Danas Have.

Fredens Budskab nu fra Zion lyder;
Morgenstjernen herligt straaler frem;
Mange nu ved Himlens Lys sig fryder
Og gjør Pagt med Gud som Ordet byder,
:,: Haabende en Arv i Fredens Hjem. :,:

Sandhedslyset klarlig aabenbarer
Præstelist og Aandens Slaveri,
Hvori Folket holdes som i Snarer,
Da man Skriften aandelig forklarer,
:,: Uden Herrens Aand at staae sig bi. — :,:

Herrens Lov og Pagter de forandre,
Bud af Mennesker istedet gaaer,
Daab, nu før Omvendelse kan vandre,
Og Samvittighedens Pagt skal Andre
:,: Slutte for de Døbte — til de troer? — :,:

Haandspaalæggelsen de bruger ikke —
Herrens Aand ei Gaver deler ud —
Tidens Tegn er skjult for Folkets Blikke —
Gud vil ei Propheter meer beskikke —
:,: Intet meer nu høres skal fra Gud. :,:

Saa forvendt en Lære nu man hylder,
Og forkaster Livets klare Ord;
Verden sig med Skin af Gudsfrygt fylder,
Indbildt Viisdom ganske den forthyller,
:,: Mens man heelt forlader Christi Spor. — :,:

Nu jeg veed, om ei jeg Pagten sviger,
Jeg skal samles med det glade Chor,
Som med Jesus ned fra Himlen stiger,
For med ham at dele Jordens Riger. —
:,: Det vil skee, thi Herren selv det svor. :,:

Gud, ved Engle, Sandhed gav til Jorden,
Judæ Træ til Ephraims blev tagt —
Kirken atter fik sin rette Orden —
Mænd med Præstedom beklædt er vorden,
:,: Og oprettet er en evig Pagt. :,:

Guds Propheter nu hans Ord forkynde,
Og Apostle gaae med Livets Bud;
Herrens Hellige hans Navn lovsynge
Nu i Zion, som en Børneklynge,
:,: Der fra Nød og Trængsel førtes ud. :,:

Christiania den 20de November 1353.

C. C. A. Christensen.

Indbetalt til Contoret siden den 15de Januar.

A. P. Trane	8	Rbd.	"	Mk.	"	Sk.
P. Hansen	3	—	"	—	"	—
P. Brodersson	5	—	'	—	"	—
Summa	16	—	"	—	"	—

Rettelser.

J Nr. 8, Side 119, 5te Linie fra neden bortfalder Ordet "ikke;" og Side 121, 4de Linie fra oven staaer Taksigelse, læs: Tilsigelse.

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes paa Redactørens Contor i Gothersgade Nr. 28 og 29, 3die Sal.

Udgivet og forlagt af J. Van Cott.

Trykt hos F. E. Bording.